

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexually transmitted Infection)

ในปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ.2010) สำนักระบาดวิทยาได้รับรายงานโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 25,554 ราย อัตราป่วย 40.12 ต่อประชากรแสนคน ไม่มีรายงานผู้ป่วยเสียชีวิต โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ได้รับรายงานประกอบด้วยโรคซิฟิลิส (Syphilis) หนองใน (Gonorrhea) หนองในเทียม (Non - Gonococcal urethritis, NSU, NGU) แผลริมอ่อน (Chancroid, Soft chancre) ฝีมะม่วง Lymphogranuloma venereum, LGV) เริ่มที่อวัยวะเพศ (Genital Herpes simplex virus infection) หูดอวัยวะเพศและทวารหนัก (Condyloma acuminata) และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ (Vaginal trichomoniasis, Pediculosis pubis, Genital molluscum contagiosum and others) แนวโน้มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เริ่มเพิ่มสูงขึ้นจาก พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) และยังคงมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2553 จำนวนผู้ป่วย 25,554 ราย อัตราป่วย 40.12 ต่อประชากรแสนคน สูงสุดในรอบ 10 ปี ที่ผ่านมา (รูปที่ 1)

โรคหนองใน มีจำนวนสูงสุด 7,415 ราย ร้อยละ 29.02 อัตราป่วย 11.64 ต่อประชากรแสนคน รองลงมา คือ โรคหนองในเทียม 2,302 ราย (9.01) อัตราป่วย 3.61 โรคซิฟิลิส 1,783 ราย (6.98) อัตราป่วย 2.80 โรค เริ่มที่อวัยวะเพศ 1,326 ราย (5.19) อัตราป่วย 2.08 หูดที่อวัยวะเพศ 1,183 ราย (4.63) อัตราป่วย 1.86 ฝีมะม่วง 890 ราย (3.48) อัตราป่วย 1.40 และโรคแผลริมอ่อน 447 ราย (1.75) อัตราป่วย 0.70 (รูปที่ 2)

ระหว่างปี พ.ศ. 2549 – 2553 ทุกกลุ่มอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี กลุ่มอายุ 15 – 24 ปี อัตราป่วยสูงสุด 79.75 ต่อประชากรแสนคน รองลงมา คือ 25 – 34 ปี (55.31) และมากกว่า 35 ปี (36.33) (รูปที่ 3)

Fig. 1 Reported Cases of S.T.D.,total (37-41,79-81) per 100,000 Population, by Month, Thailand, 2000 - 2009

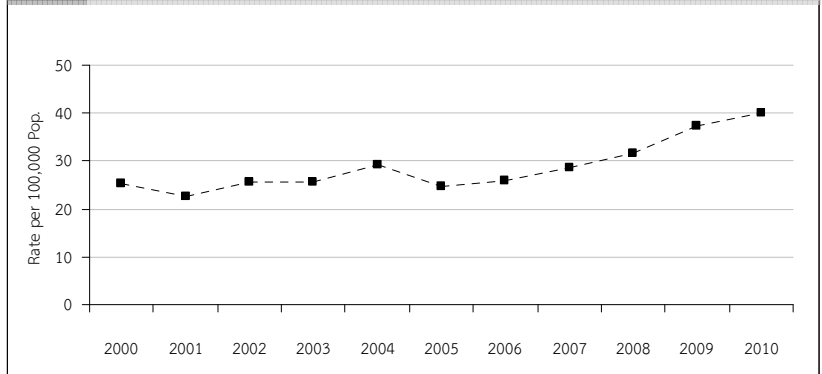

Fig. 2 Case rate per 100,000 pop.of sexually transmitted infection by type, Thailand 2006 - 2010

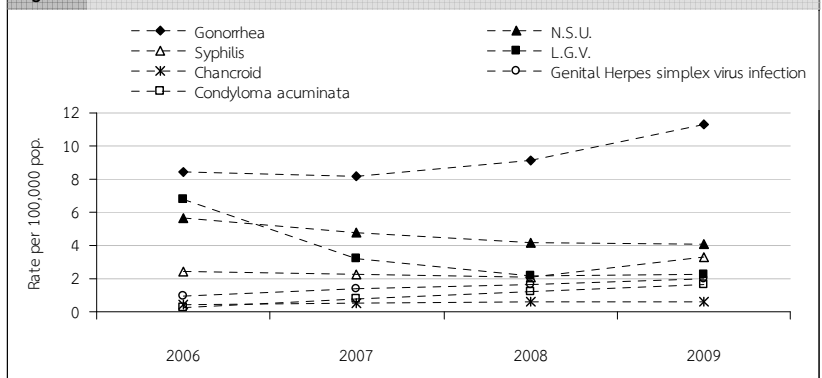

Fig. 3 Reported Cases of S.T.D.,total(37-41,79-81) per 100,000 Population, by Age-group, Thailand, 2006 - 2010

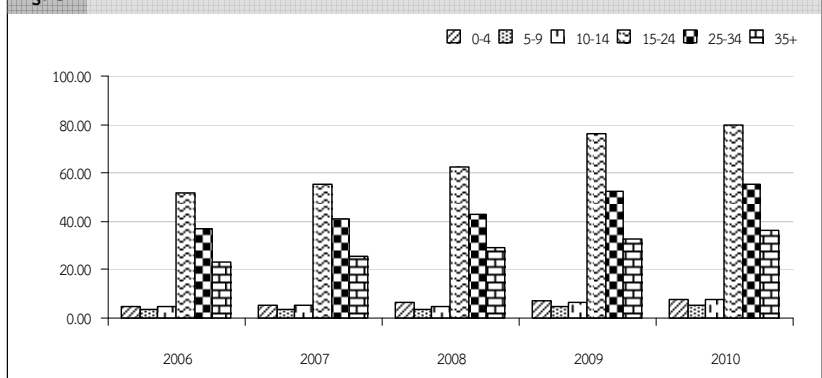
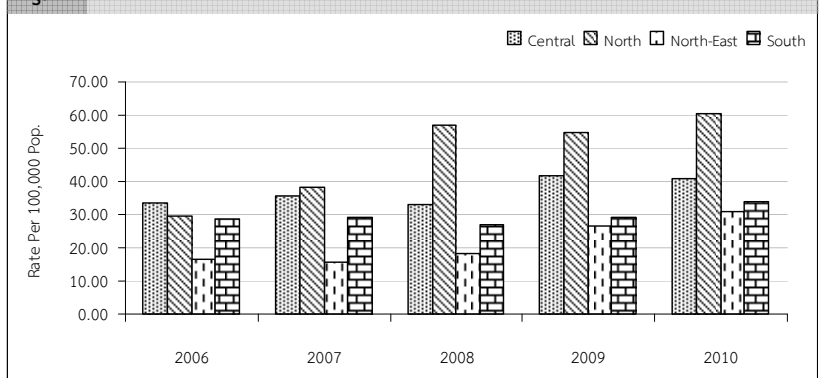

Fig. 4 Reported Cases of S.T.D.,total(37-41,79-81) per 100,000 Population, by Region, Thailand, 2006 - 2010

อัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิง เท่ากับ 1:1.9 ผู้ป่วยส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้าง 8,428 ราย ร้อยละ 32.98 รองลงมา คือ เกษตรกรรม 5,383 ราย (21.06) และนักเรียน 3,287 ราย (12.86) เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลชุมชนมากที่สุด ร้อยละ 39.77 รองลงมา คือ โรงพยาบาลทั่วไป (21.68) และคลินิก (13.06)

ภาคเหนือมีอัตราป่วยสูงสุด 60.39 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือภาคกลาง (40.66) ภาคใต้ (34.10) และภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (30.95) (รูปที่ 4) จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ จันทบุรี 151.48 ต่อประชากรแสนคน พะเยา (150.6) ภูเก็ต (126.29) ตาก (112.69) ลำปาง (112.68) พิษณุโลก (108.18) Mukdahon (100.35) ตรัง (89.81) เชียงราย (85.24) และนครสวรรค์ (81.16) (รูปที่ 5)

สถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของไทยยังคงเป็น ที่น่ากังวลอย่างมาก เนื่องจากแนวโน้มของการเกิดโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี และที่สำคัญการ ป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เกิดขึ้น ในคนที่มีอายุน้อยลง ทุกปี อีกทั้ง กลุ่มนักเรียนและรับจ้างก็ยังมีสัดส่วนสูงมากขึ้นทุกปี เช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระแสสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปใน ปัจจุบัน เช่น ผู้ชายคนเดียวมีผู้หญิงหลายคนในเวลาเดียวกัน และ ผู้หญิงคนเดียวมีผู้ชายหลายคนในเวลาเดียวกัน โดยที่แต่ละฝ่ายไม่

รู้ว่าคุณอนของตนเองมีคนอื่นอยู่ด้วยและที่สำคัญ คือ ฝ่ายหญิงเมื่อ ติดโรคมักไม่แสดงอาการทำให้แพร่โรคให้ฝ่ายชายโดยไม่ตั้งใจ

สถานการณ์ของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้นเป็น สัญญาณเตือนสำคัญของโรคเอดส์/เอชไอวี ซึ่งจะเห็นได้จาก สถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวีได้เพิ่มสูงขึ้น และกลับมามีปัญหา เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุจะเห็นภาพการติดเชื้อเอชไอวีเข้าสู่วัยที่ เป็นกำลังของประเทศ และการที่พบแนวโน้มความชุกกลุ่มบริจาค โลหิตรายใหม่ สะท้อนให้เห็นว่าการควบคุมและป้องกันโรคเอดส์ เริ่มไม่ครอบคลุม

เอกสารอ้างอิง

1. เพ็ญศรี สวัสดิ์เจริญยิ่ง, สมบัติ ศรีวัจนะ, นาฏอนงค์ ภรณ์ภค, ชนัดดา ลีณรงค์พันธ์, สมศักดิ์ ตั้งสกุลเลิศภักดิ์. การปฏิบัติงานควบคุม โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปี พ.ศ. 2552. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด; 2553.

2. ศรีนยา พงศ์พันธ์, สหภาพ พูลเกษตร, นิพนธ์ แสนโคตร, เฉวตสร นามาวาท, ธนรักษ์ ผลิพัฒน์. สถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวี ประเทศไทย พ.ศ. 2552. ใน: ธนรักษ์ ผลิพัฒน์, ศรีนยา พงศ์พันธ์, กิรติกานต์ กลัดสวัสดิ์. (บรรณาธิการ) ความชุกและอุบัติการณ์การติดเชื้อเอชไอวี ประเทศไทย พ.ศ. 2552. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวง สาธารณสุข ; 2553. หน้า 41 – 56.

ผู้เรียบเรียง

วัชรพล สีนอ

Fig. 5 Reported Cases of S.T.I. (total) per 100,000 Population, by Province, Thailand, 2010

